

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:

Pe un an . . . . . 4 coroane.
Pe o jumătate de an . . . . . 2 coroane.
Pentru România 10 lei anual.

Abonamentele se fac la „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

ÎNTÂLNIREA DIN VENETIA. Tratativele și înțelegerea dintre Bülow și Prinetti, ce au avut-o săptămâna trecută în Venetia, sunt ținute în secret, dar din depeșele oficioase din Roma și Berlin, se vede, că rezultatul este satisfăcător pentru ambele state.

Depeșele din Roma asigură, că s-au stabilit întru toate condițiile tratatelor comerciale cu Germania și așa nu se vor ivi diferende în rapoartele politice dintre aceste două state. Tot depeșele din Roma și Berlin anunță că rapoartele politice între Germania și Italia sunt foarte intime și asigurate pe timp lung.

În ce privește Austro-Ungaria, cu acest stat acum decurg tratativele și se afirmă, că ele vor avea rezultat favorabil.

Espuși. Foaia «Narodny Listy» scrie: După cum se știe, nu demult a fost o deputație de Mohamedani din Bosnia și Herțegovina la Sultanul, dela care a cerut scut în contra scurării vechei autonomii a bisericei mohamedane. Reîntorcându-se deputație în Bosnia, la graniță au fost opriți trei din membrii ei prin gendarmii austriaci, cari le-au adus la cunoștință, că sunt espuși din țările ocupate, fiind că au emigrat fără îndreptărire din Bosnia. Măsura luată față de ei a fost publicată deja și în «Monitorul oficial» din Sarajevo și a produs o mare iritare între Mohamedani.

Reforma codului penal militar. Din Viena se telegrafează că prim-ministrul Körber și generalul Schönaich, șef de secție în ministerul de răsboiu, au fost primiți în audiенță estraordinară la Majestatea Sa Monarchul. Aceasta audiенță stă în legătură cu reforma codului penal militar, atât de mult urgită și în Austria și în Ungaria.

Cenzurarea bibliotecilor școlare. Ministrul Wlassics a cerut părerea senatului regnicolar de instrucție în privința introducerii cenzurei pentru bibliotecile tinerimii școlare. Scopul acestei cenzurări ar fi fost provoarea tuturor bibliotecilor școlare numai cu cărți inescepționabile, mai ales din punct de vedere «patriotic». Senatul regnicolar însă, punându-se pe un punct de vedere mai modern și liberal, s'a pronunțat contra introducerii cenzurei, admisându-o numai pentru școalele elementare.

Intre frați. Am mai amintit, că la congresul istoric, care se va juca în Aprilie în Italia, au fost invitați și membrii corpului didactic din România. Congresul se va inaugura în Venetia, la 16 Aprilie c., prin o ședință la societatea academică venețiană. De aici congresistii vor pleca la Roma, unde se vor începe ședințele la 21 Aprilie.

Românii vor fi primiți cu mare dragoste și căldură de trăiți italieni. Secretarul secției de istoria pedagogiei, prot. Tauero scrie referitor la mergearea Românilor, o nouă călduroasă scrișoare adresată Revistei înveșătorilor și înveșătoarelor din România, în care între altele zice, că Români sunt așteptați cu drag pentru suvenirile comune din trecut, cari desă depărtate, sunt întotdeauna prezente în sufletul poporului italian, intrupate în ființa mamei Roma.

Sistemul în Torontal. Curățirea începută în administrația comitatului Torontal, se continuă. Vice-comitele Dellimanics a adresa tuturor autorităților o circulară, în care acestea sunt provocate, că ori ce iregularitate neglijență ori abus ar observa, imediat să iee dispozițiunile necesare. Circularul a și avut efect, căci din o mulțime de comune sosesc zilnic plângeri contra neleguiurilor și nu fără basă. Vice-comitele ordinează cercetare severă și fără amînare. — Acestea de mult ar fi trebuit făcute, până a nu ajunge poporul la sapă de lemn.

„Corda Fratres“.

Congresul studențesc convocat la Roma de secția italiană a asociațiunii «Corda Fratres», se întrunește mâine în 2 Aprilie c. Cum suntem informați congresul și studenții români, cari participă, vor fi felicități telegrafice din mai multe părți locuite de Români. (Adresa e în zilele 2—6 Aprilie: Remus Iliescu, Roma poste-restante).

In Roma studenții români vor ține o ședință românească, în care se vor luce hotăriri cu privire la congresul din Budapesta și la nădăbăile șovinismului unguresc.

Referitor la congres și la rolul Românilor ni-se mai scriu următoarele:

Turin, 28 Martie c.

Alătări, în 26 Martie c., a sosit la Turin dl Ioan Vișoiu, student, care va reprezenta Asociația studenților universitari din București în delegație, ce va oferi, în congresul din Roma, standardul de onoare studenților italiane. D-sa a luat, din trecerea prin Budapesta importantă amănunte relative la prigonirile în perspectivă ale tinerimii universitare ardeleni.

Pe Sâmbătă se așteaptă și dl C. Orănescu, reprezentantul uniunii studenților români, plecat pentru a lua parte în aceeași delegație pentru congresul din Roma.

Standardul, care a fost spus publicului din Turin pentru trei zile, a fost obiectul admirării tuturor și ziarele locale au dedicat inițiativei și în general Românilor măgulitoare omagii de simpatie.

Plecarea în coroane din Turin a delegației române este fixată pentru Luni 31 Martie st. n.

Tinerii nostri vor avea o merituoasă manifestație latină la Roma.

Cor.

DIN LUME.

Macedonia.

Reprezentanții din Sofia ai Austro-Ungariei și Rusiei au intervenit la guvernbul bulgar în cauză comitetului macedonean. Guvernul bulgar i-a asigurat, că nu va simpatiza nici când cu mașinațiunile acestui comitet, chemate să producă turbărări în Macedonia. A asigurat totodată, că va lua măsuri energeticе pentru a împeda formarea de bande revoluționare în Bulgaria și năvălirea lor în Macedonia.

«Köln. Z.» are o epistolă din Macedonia, unde creștinii ar fi foarte iritați contra bandelor sarafofiste, cari comit zilnic cele mari crime. Ei vor să formeze cete, cari să lupte contra bandelor lui Sarafoff.

Enciclica Papei.

In Sâmbăta Paștilor apusene a dat Papa o enciclică, în care mulțumește Providenței divine, care i-a dăruit o viață așa de lungă. El înțelege admonierile către catolici și regretă atacurile îndreptate contra bisericei catolice, precum și noile abateri dela înveșăturile bisericei. Papa prezintă o icoană a societății actuale, care dă tot mai mult în brațele anarchiei, și cheamă întreaga lume să se reîntoarcă la Christos, dela care singur poate aștepta pace și mântuire.

Irlanda.

In partea de vest a Irlandei domnesc stări revoluționare. Stăpână e acolo Liga irlandeză, contra căreia guvernul englez nu culează să întreprindă nimic. Liga scoate dări dela farmerii englezi și alungă pe funcționarii, cu cari nu e mulțumită. Tinerimea iră împlinește orbește ordinele Ligii. Până când nu se va hotărî într'un fel cu răsboiul din Africa-de-sud, guvernul englez nu poate luce nici o măsură pentru delăturarea acestor stări.

Creta.

După un comunicat oficios din Constantinopol, Poarta a primit propunerile înaintate de ambasadorii puterilor în chestia Cretei. In urma acestora s'a acordat amnistie generală pentru toți, cari au participat la răscoalele pentru independența insulei și a recunoscut ca limbă oficioasă pe cea grecească.

Mișcarea studenților în Rusia.

«Monitorul oficial» din Petersburg publică un raport oficial despre turbările studențesti. După ce constată, că acestea au fost îndreptate contra guvernului, comunică măsurile luate față de cei intemnițați. La început au intentionat autoritățile să trimită pe cei 682 intemnițați în părțile mai îndepărtate ale imperiului (de regulă Siberia și Caucazul). Intervenind Tarul, au fost eliberați 94 pe 2—5 ani în guvernamentul Ircutsc (Siberia-estică), 567 au fost condamnați la temniță de 3—6 luni, 6 au fost puși sub supraveghere polițienească.

Intre cei pedepsiți sunt 537 studenți dela universitatea din Moscova, 56 dela alte institutie de acolo, 55 studente și 34 alte persoane, intre cari multe femei.

Mangiuria.

Tarul și contele Lansdowne au declarat in urma unei întrebări făcute de guvernul american, că Rusia nu va evaca Manguriua, până când nu va avea garanții destule pentru meninarea ordinei acolo. Manguriua o privesc însă tot ca parte integrantă a Chinei, înțeleghându-se astfel dela sine, că va fi supusă aceleiasi tratări, de care se bucură celelalte părți ale imperiului chinez. De o retragere a trupelor ruse din Manguriua nu poate fi deci vorbă.

Răsboiul din Africa-de-sud.

Pentru de a-și arăta recunoștința dovedită de Buri și prin liberarea lordului Methuen, Englezii au început să pună în aplicare dispoziția cuprinsă în faimoasa proclamație a lui Kitchener din 8 August 1901, prin care s-a ordonat sechestrarea și vinderea moșilor bure, ai căror stăpâni nu s-au supus până la 15 Septembrie anul trecut. În 13 Martie a. c. s-au vândut 15 moșii bune în estensiune de peste 20 000 hect. Pentru de a lovi cât mai tare în Buri, guvernul englez vrea să pună mâna pe astfel de moșii pentru de a le folosi la colonisarea de Englezi, folosind pentru aceasta pe actualii voluntari-tăciunari din armata lui Kitchener. Acești voluntari li-se vor da de neveste fete din orfelinalele engleze. Pentru planul acesta se intrepun îndeosebi Beksics-ii englezi Ausquith și lord Argyll. În felul acesta a purces și Cromwell cu Irlanda. Urmarea acestei politice de tâlhari de drum e actuala stare vulcanică din nefericita țară a Irilor.

După cum se confirmă acum în Londra din toate părțile, lordul Wolseley va avea să fungeze ca reprezentantul regelui la per tractările pentru pace, rămânând ca Kitchener să conducă numai pe cele referitoare la un eventual armistițiu.

Krüger privește de acceptabile următoarele condiții de pace: independență internă sub suzeranitate engleză, amnistie pentru Africanderi, retragerea tuturor decretelor de esilare și confiscație, despăgubire pentru fermele dărâmate.

Cecil Rhodes, după Dr. Leyds adveratul pricinitor al răsboiului, a murit. Morbul, care l-a doborât, a fost pricinuit prin consumarea excesivă de beuturi spirituoase, îndeosebi rachiu.

Stiri mărunte.

Ambasadorul turc din Paris și consulul general din Geneva au primit ordin să facă tot posibilul, ca să impede jinerea congresului planuit de studenții armeni.

Ministrul bulgar Daneff a plecat la Petersburg, unde va face raport despre starea financiară și politică a Bulgariei. Prințul Ferdinand va participa la manevrele rusești din luna August.

O telegramă din Petersburg anunță, că poliția a descoperit la o clinică a universității din Charcoff o tipografie secretă. S-au făcut mai multe arestări și perquisiții.

Călătoria regelui și reginei Sârbiei la curtea rusească se va face în Iunie sau Iulie și anume nu la Petersburg, ci la Livadia.

În 20 Mai se va preda administrația Cubanului guvernului cuban și președintele Palma își va ocupa postul. Garnizoane de-a Statelor Unite vor rămâne numai în întărările dela țăruri insulei.

Senatul american a primit legea pentru scutul președintelui. Prin ea se pedepsesc cu moarte ori ce tentativă de omor făcută contra președintelui, vicepreședintelui și a membrilor din cabinet.

SCRISORI.

Serate de-ale meseriașilor.

La ședința literară a treia, ținută Joi, la 27 Martie n. c., în localitatea »Reuniunei sodalilor români din Sibiu«, au luat parte peste 100 persoane. Se remarcă aceasta ocazie prin faptul, că Reuniunea a sărbătorit aniversarul al 40-lea al unuia dintre primii membri ai săi, a bătrânlui măiestru compactor Ioan Cristea, care alătura de Moise Albu, primul măiestru pantofar în Sibiu și de Nicolae Simion, tipograf, fost vice-președinte al reuniunii și actual membru onorar al ei, unicii măiestri români formau garda mult regretatului întemeietor al reuniunii, a venerabilului Nicolae Cristea, la alcătuirea reuniunii.

Sărbarea și-a făcut începutul cu execuțarea prin corul reuniunii de sub conducerea zelosului dirigent C. Popa, a compoziției »Eată ziua triumfală«, după care președintele reuniunii, dl Victor Tordășianu, a rostit o cuvântare ocasională, zicând cam următoarele:

»Astăzi dat ne este de a ne întreține puțin cu viața unui om modest, dar harnic. Vorba e de cinstiul bătrânlui Ioan Cristea, măiestru compactor, carele lungi 40 ani, cu hărnicia proprie Românilui, și-a purtat meseria în acest oraș, în care meseriașul român abia numai de puțin timp încoace își poate face casă și masă.

Familia iubitului nostru coleg, sunt câteva zile, în cerc restrins a sărbătorii săgomeri aniversarul al 40-lea, de când și-a deschis atelierul seu de compactorie în Sibiu.

Ven. nostru iubilant își poate zice cu mândrie: am învins, de oare ce la venirea sa în Sibiu mult timp nu se găsia aici decât d-sa și M. Albu, m. pant., care la 1860, numai cu îngăduire dela locotenenta cel. reg. din Sibiu și-a deschis atelierul, și tipograful Nicolae Simion; domnia sa mai poate avea mândria de a fi crescut în atelierul său modest mulți compactori, cari astăzi așezați sunt în diferite centre, ba compactorul Neuzil, care cu mașinării electrice își poartă meseria de compactorie, la d-sa și-a căștigat primele cunoștințe din această meserie.

Reuniunea noastră modestă și în plină luptă cu neajunsurile, ce ne copleșesc, nefiind în plăcuta poziție de a-și arăta în altfel recunoștința sa, își dedică ție, venerabilei măiestru bătrâni, serata de astăzi și felicitându-te pentru viața petrecută ca muncitor cinstit în acești 40 ani trecuți, își dorește, ca bunul Dumnezeu să te trăească încă mulți

și fericiti ani împreună cu soția și cu fiul cinstiei tale.

Dl Cristea, plin de emoție, mulțumește pentru sărbarea, ce î-o face Reuniunea, lângă care a stat și va sta până la moarte și dorește causei meseriașului român să trăească, să crească și să inflorească!

Intrați cu acestea în ședința literară propriu zisă, dl Augustin Bena execută la pian valsul »Valurile Senei«; d-oara Ana Banea ne delecteză cu poesia »Călugărul«, de Maria Cioban; d-oara Elena Buian, una din vechile noastre coriste, declamează cu sentiment poesia »Fata mamei cea mai mică«, de Coșbuc; dl Nicolae Bratu, culeg.-tipog., ca intotdeauna ne-a predat cu multă pricepere poesia »Nunta Zamfirei«, de Coșbuc; d-oarele Ana Banea și Elena Buian, în emulație nobilă una cu alta, ne-au mai delectat: prima cu poesia »Sub patrasir«, de G. Coșbuc și a 2-a cu »Craiu nou«, de Vasile Alexandri, secerând ambele multe aplause. Laurii seratei de astă-dată revin dlui George Moga, angajat la teatrul german de sub conducerea directorului L. Bauer. D-sa ne-a cântat cu multă precisiune compoziția »Domnul Tudor«, de Nicolescu, muzica de Brăteanu, ear' ca punct final ne-a predat cu mult haz și multă mimică cuplul improvitat de d-sa: »Cum ne petrecem viața!«

Actorul nostru ne-a dovedit din nou, că Românul om este ori la ce înțreprindere s-ar pune. Corurile execuțate la fine și între declamații ne-au procurat tuturora mulțumire sufletească, ear' dirigentului Popa bună recompensă a ostenelelor sale.

Tin să mai amintesc, că din proto-coalele ședințelor administrative, citite de notarul dl I. Apolzan, am aflat, că producția publică din Februarie a avut peste 130 coroane venit curat, că corul mixt al reuniunii are să ia în studiu o liturgie, cu care să se producă în bisericile noastre etc.

„Nicovală“.

George Șincai.

La noi nu este aproape nici un om care a însemnat ceva și care să nu fi avut să suferă din cauza invidiei. Sunt caracteristice în această privință vorbele aceluia de care ne vom ocupa.

»Românii, mă ierte neamul meu, căci scriu adevărul, după ce apucă ceva, mai toți își uită de săngele din care sunt prăsiți și numai pe cei mici fi înaltă, pe aceia îi ridică din gunoi, ear' pe cei vrednici îi urgisesc. Pilde îți-azi putea aduce aici, dar acelea se vor tipări după răposarea mea, ca nu cumva să mă gonească earăși taurii cei grași din cuceruz și să mă străpungă earăși țapii cu coarnele lor cele ascuțite« (II. 129 cronică anului 1490).

În aceste câteva cuvinte se vede ura lui Șincai contra acelor, cari l-au persecutat pe nedrept.

Șincai s-a născut în Transilvania la Samșud. Data nașterei nu e sigură. În cronică sa, Șincai spune într-un paragru că la 1803 avea vîrstă de 50 de ani, ear' în altul că la 1774 avea 19 ani. Din ambele rezultă concluzia logică, că el s'a născut la 1753. Într'o elegie scrisă

latinește de el însuși, care cuprinde auto-biografia sa până la 1803, Șincai spune că s'a născut la 28 Februarie 1754. Cum vedem dară e contrazicere între această dată și celealte două din cronică. Trebuie să dăm însă mare crezare datei din elegie și putem admite cu oare-care propabilitate, că în adevăr Șincai s'a născut la 28 Februarie 1754.

Studiile elementare, și le-a făcut întâi în Samșud, apoi în Sabed.

În 1766 a fost trimis la Oșorhei unde a stat doi ani și de aci la Bistrița, unde a petrecut până la 1772. Părăsește școala la 19 ani și în 1773 e numit profesor de retorică și poetică la gimnaziul din Blaj. Dar' aci n'a stat decât un an, de oare ce văzându-se calitățile sale, a fost trimis în 1774 la Roma, spre a studia teologia și filologia și a stat cinci ani.

Șincai vorbește cu mult entuziasm de petrecerea sa la Roma, unde a fost întâmpinat cu o bună primire din partea tuturor și mai ales a cardinalului Stefan Borgia, care i-a înlesnit intrarea în mai multe biblioteci și punerea la indemână a tuturor documentelor privitoare la istoria Românilor. După terminarea studiilor la Roma, Șincai la întoarcerea în Transilvania, se oprește la Viena câtva timp și colaborează cu Micu la tipărirea gramaticei din 1780. Nu știm cât timp a stat aci, dar' il găsim în 1782 ca director al școalelor române, deci în 1781 sau 1782 probabil părăsise Viena. Șincai a ocupat timp de 12 ani funcțiunea de director al școalelor române și i-a îndeplinit sarcina în conștiință. S'a amestecat însă și în afacerile politice. În 1791 Români redactează »Supplex libellus« — un memoriu în care arată, că fiind populația cea mai veche din țară, au dreptul să fie puși pe picior de egalitate cu celelalte popoare din Ungaria. Deși această petiție a fost redactată de un consilier șef Mehes ne poate admite, că au colaborat la ea Șincai și Micu. E sigur însă că Șincai a respuns unei critice a germanului Eder, care pretindea, că cerele din »Supplex libellus« sunt nefundate și nu trebuiesc ascultate de guvernul din Viena. Șincai a vrut să probeze prin fapte istorice că critica lui Eder n'are nici o valoare.

La acest fapt politic important a luat parte în timpul căt a fost director al școalelor române. — Șincai n'a putut sta decât până la 1794 în funcțiunea ce i-se incredințase cu 12 ani mai înainte.

La această dată, nu știm bine pentru ce motiv, intentându-i-se o acțiune a fost depus din postul de director. În elegia sa, el spune că i-s'au atribuit oare-cari principii germane, cari turburau linștea statului. Din corespondența episcopului Bob, se vede, că și el fusese amestecat în aceasta, dar' afacerea întreagă nu ne e cunoscută mai de aproape. Șincai mai pleacă la Blaj și în 1796 pleacă la Viena spre a se desvinovăți înaintea guvernului; plângerea n'a avut nici un efect.

Dela 1796—1803 trăește cu ajutorul unei familii străine nobile Vasz de Csega, la care intrase în calitate de profesor. De căte ori vorbește de această familie, Șincai își arată respectul și ad-

mirația ce-i păstrează. Aci el a continuat *Istoria Românilor*, pe care o începuse deja în Roma și o complecăse în bibliotecile din Viena. Când părăsește această familie, o parte însemnată din opera sa era terminată. La 1803 întorcându-se în Transilvania, Șincai se duce la protectorul seu, episcopul Samuil Vulcan din Oradea-mare. Aci petrece câteva luni și apoi pleacă la Viena, unde intră ca corector la tipografia statului. În această funcție Șincai petrece până la 1809, când și perde urma și îl întâlnim apoi din nou la Samuil Vulcan din Oradea-mare, unde stă până la 1811. La această dată se îndreaptă spre Blaj. De pe la 1812 urma lui e perdută din nou, chiar pentru contemporani. Nu se știe unde a murit. Papiu Ilarian, care a scris o monografie a lui Șincai, numai din amintire a putut reconstituîn viața lui între 1812—1816. El spune, că la 1812 Șincai a fost văzut la Blaj și după ce a încercat înzădar să se implice cu Bob, ar fi plecat la Alba-Iulia spre a-și tipări cronică. Se mai spune, că Șincai ar fi mărturisit că censura din Alba-Iulia a respins că opera e mai curând demnă să fie arătă, iar' autorul demn de spânzurătoare. Nu se mai știe apoi ce s'a mai petrecut cu Șincai până la 1816, când s'a publicat într'un jurnal »Concordia« actul seu de deces. Rezultă de aci, că s'a întors din nou la familia Vasz și acolo la 2 Noemvrie 1816, și-a sfîrșit viața ca un simplu necunoscut unul din oamenii nostri cei mai însemnați.

Activitatea literară a lui Șincai se resumă în opere filologice și istorice. Lucrările ce ne-au rămas dela el sunt:

Gramatica publicată în Viena la 1780 în colaborare cu Micu. La 1783 a publicat la Budapesta o *gramatică elementară* pentru studiul *limbei latine* în școalele din Transilvania, după aceea două abecedară pentru școalele primare, un *catechism* și un manual de *aritmetică*. La 1804 publică o *serisoare* adresată unui militar Lipszki; în 1805 a două ediție a gramaticei dela 1780 și în sfîrșit în 1808 începuse publicarea *Cronicelor sale*. Afară de acestea au mai rămas dela Șincai câteva manuscrise, care sunt păstrate în biblioteca din Oradea-mare și în aceea a muzeului din Cluj și din cari rezultă, că el mai scriese: *Critică*, respuns lui Eder la »Supplex libellus«; un *dicționar latin-român* și altul *român-latin*, cu corăspunzătoarele germane și ungurești pentru numirile de plante, minerale și animale; *Istoria naturală*, care se ocupă ca și dicționarul precedent de plante, animale, minerale.

În cronică sa, la anul 1714, Șincai spune apoi, că redactase un dialog asupra originei limbei române, pe care avea intenția să-l publice alături de gramatică. Ne mai spune apoi, că redactase o genealogie a familiei sale. La anul 1490 al cronicei vorbește de lucrări, cari vor apărea numai după moarte. În prefața gramaticei dela 1805 ne spune în sfîrșit, că dacă censura va permite, va publica o *gramatică ilirico-română*.

Cronica lui Șincai merge dela anul 86 până la 1739.

Șincai avea intenția să o aducă până la începutul secolului al XIX-lea. Singur însă

ne spune că se oprește aici, de oare ce România nu i-ai înlesnit munca și poate ține mai mult să apară în altă limbă decât cea românească. În adevăr după ce și-a terminat cronica în românește, Șincai a căutat să dea și o traducere latinească. Darăcăt se poate cunoaște din manuscrisele ce s'au păstrat în Oradea-Mare și Blaj, reiese că el a tradus cronica până la 1448, dar' nu s'a conservat până azi. Șincai începuse însuși publicarea cronicelui în calendarul dela Buda (1808—1809); Censura însă a opri — se vede — continuarea ei. El a umblat atunci mult timp cu manuscrisul, până când întorcându-se din Budapesta, la Oradea-mare i-s'a aprobat publicarea numai pentru Ungaria. Spre a căpăta voie și pentru Transilvania, în 1814 Șincai trimite cronică la Blaj, spre a fi cenzurată. Deși căpătase aprobarea censurei din Oradea-mare la 1812, i-s'a refuzat dreptul de a se tipări cronică în Transilvania. Martonfi arată, că e o operă, ce n'ar trebui să fie publicată de oare ce e plină de idei false și tendențioase. Crónica a rămas astfel netipărită.

In 1843 archimandritul din Iași cumpărăze la o licitație din Viena, un manuscris, care e o copie după manuscrisul original al lui Șincai. După acest manuscris, cu autorisarea lui Grigore Ghica s'a început tipărirea cronicelui lui Șincai; n'a apărut însă decât un volum, care conține numai cățiva ani. La 1844, profesorul Sarva după altă copie a manuscrisului autograf al lui Șincai, refină tipărirea, dar' se oprește și el la anul 1853. In același an Grigore Ghica tot după manuscrisul archimandritului, tipărește prima ediție completă a cronicii lui Șincai, care e și cea mai bună, pe care o avem până-acum. S'a dat și în 1886 o ediție din îngrijirea lui Tocilescu, dară aceasta ediție e cu greșeli.

Șincai nu se ocupă numai de trecutul Românilor din Transilvania, ci ne arată paralel evenimentele din Moldova și Muntenia, punându-le în legătură cu restul țărilor din orientul Europei. Apoi, cu mult mai multă erudiție decât Cantemir el caută ca toți învențații transilvăneni să probeze: originea noastră română și continuitatea în Dacia.

Șincai spune, că nu trebuie să căutăm causele nenorocirilor noastre numai în ceea ce ne-au făcut străinii, dar' și în ceea ce s'a pregătit de unii contra altora chiar în țară. Pe neamul românesc, zice el, mai mult l-au stricat întâi neînțelegările între dinșii și ura dinăuntru, care și pe strămoșii nostri, Romanii cei vechi, singură i-a măncat; apoi ura și fala creștinilor din vecini și mai vîrtoș a Legilor, decât neamurile cele păgâne — Tătarii și Turcii; căci de acestia lese și prea ușor s'ar fi apărat România, mai ales de nu s'ar fi despărțit Moldovenii și Muntenii în două domnii, ci ar fi fost toți sub un cap, fiind la olală. Darăcăt se potrivesc România între ei, pe Moldoveni și asupra Leșii sau Polonii, pe Munteni Ungurii și când și când pe Moldoveni și Polonii și Ungurii.

Acesta a fost Șincai.
Dupa O. Densusianu.

STATUTELE

„Reuniunii I. de înmormântare a locuitorilor români gr... din ....“.

(Urmare).

§ 12.

Stabilirea terminelor de plătire aparține sferei de drept a cassarului, care înștiințează despre acestea pe membrii reuniunii prin servitorul aceleia.

§ 13.

Consiliul direcțiunii stabilește modalitățile solvirilor de competență, de înscriere și de taxe, și înștiințează membrii despre acele.

§ 14.

Drepturile statutare de membru se câștigă prin solvirea competenței de înscriere.

Drepturile sunt acestea:

a) dreptul erezilor legitimi, sau al designatului, la ajutorul bănesc în scopul înmormântării cuviincioase, (§ 15);

b) dreptul la folosirea gratuită a carului funebral necesar la înmormântarea membrului răposat, sau la dorință 12 coroane drept despăgubire, însă numai atunci, dacă membrul respectiv a solvit taxa de 160 morți;

c) după membrii răpoșați afară din .... unde folosirea carului funebral este imposibilă compete o despăgubire de 12 cor. însă numai atunci dacă membrul respectiv a solvit taxa după 160 morți;

d) afară de aceste, membrii bărbați au drept electoral activ și pasiv în adunările generale ale reuniunii.

§ 15.

Ajutorul bănesc, ce compete pentru înmormântare, se dă în raport cu solvirile indeplinite și anume, după un membru, care încă numai taxa de înscriere a plătit-o cumpăt, 100 cor. 50 bani.

Aceasta sumă se sporește cu 50 bani v. a. cu solvirea făcută după fiecare răposat.

După acel membru, care a solvit 52 bani în 160 casuri de răposări: compete 200 coroane drept ajutor bănesc.

Sumele de ajutor bănesc apar din tabela următoare:

Legenda lui Ignat.

Sfântul Ignat a plecat la un tîrg și cumpăra porci de tăiat pentru Crăciun. Mergând pe drum a întâlnit un om, care ducea nouă porci spre vânzare. Sf. Ignat ca mușteriu ce era și-a întrebăt ce preț cere pe porci, omul i-a răspuns că nu cere bani, dar îi cere un lucru ce va avea mai cu drag acasă. La această propunere sf. Ignat s'a învoit, crezând că va cere o viață, fiindcă avea destule.

După ce tocmeala a fost făcută, sf. Ignat a luat porcii și au plecat cu ei acasă, rămânând ca vînătorul să fie altădată și ia ce-i va fi drag dela casa lui. Dar când a ajuns acasă, nevăstăsa născuse un copil. Atunci i-a părut rău de făgăduiala dată, căci nimic nu avea mai cu drag ca copilul. Acum vînătorul se întărișa în așa nenorocită incurcătură, și a rugat lui D-zeu să-l scape de

Tabela de computare

a ajutorului bănesc, ce compete după membrii răpoșați ai „Reuniunii de înmormântare a locuitorilor români gr... din ....“.

Nrul curent al răpoșațui	Suma ajutorului bănesc		Nrul curent a răpoșațui		Suma ajutorului bănesc		Nrul curent a răpoșațui		Suma ajutorului bănesc	
	cor.	b.	cor.	b.	cor.	b.	cor.	b.	cor.	b.
1	101	—	55	—	128	—	109	—	155	—
2	101	50	56	—	128	50	110	—	155	50
3	102	—	57	—	129	—	111	—	156	—
4	102	50	58	—	129	50	112	—	156	50
5	103	—	59	—	130	—	113	—	157	—
6	103	50	60	—	130	50	114	—	157	50
7	104	—	61	—	131	—	115	—	158	—
8	104	50	62	—	131	50	116	—	158	50
9	105	—	63	—	132	—	117	—	159	—
10	105	50	64	—	132	50	118	—	159	50
11	106	—	65	—	133	—	119	—	160	—
12	106	50	66	—	133	50	120	—	160	50
13	107	—	67	—	134	—	121	—	161	—
14	107	50	68	—	134	50	122	—	161	50
15	108	—	69	—	135	—	123	—	162	—
16	108	50	70	—	135	50	124	—	162	50
17	109	—	71	—	136	—	125	—	163	—
18	109	50	72	—	136	50	126	—	163	50
19	110	—	73	—	137	—	127	—	164	—
20	110	50	74	—	137	50	128	—	164	50
21	111	—	75	—	138	—	129	—	165	—
22	111	50	76	—	138	50	130	—	165	50
23	112	—	77	—	139	—	131	—	166	—
24	112	50	78	—	139	50	132	—	166	50
25	113	—	79	—	140	—	133	—	167	—
26	113	50	80	—	140	50	134	—	167	50
27	114	—	81	—	141	—	135	—	168	—
28	114	50	82	—	141	50	136	—	168	50
29	115	—	83	—	142	—	137	—	169	—
30	115	50	84	—	142	50	138	—	169	50
31	116	—	85	—	143	—	139	—	170	—
32	116	50	86	—	143	50	140	—	170	50
33	117	—	87	—	144	—	141	—	171	—
34	117	50	88	—	144	50	142	—	171	50
35	118	—	89	—	145	—	143	—	172	—
36	118	50	90	—	145	50	144	—	172	50
37	119	—	91	—	146	—	145	—	173	—
38	119	50	92	—	146	50	146	—	173	50
39	120	—	93	—	147	—	147	—	174	—
40	120	50	94	—	147	50	148	—	174	50
41	121	—	95	—	148	—	149	—	175	—
42	121	50	96	—	148	50	150	—	175	50
43	122	—	97	—	149	—	151	—	176	—
44	122	50	98	—	149	50	152	—	176	50
45	123	—	99	—	150	—	153	—	177	—
46	123	50	100	—	150	50	154	—	177	50
47	124	—	101	—	151	—	155	—	178	—
48	124	50	102	—	151	50	156	—	178	50
49	125	—	103	—	152	—	157	—	179	—
50	125	50	104	—	152	50	158	—	179	50
51	126	—	105	—	153	—	159	—	180	—
52	126	50	106	—	153	50	160	—	200	—
53	127	—	107	—	154	—				
54	127	50	108	—	154	50				

§ 16.

Solvirea ajutorului bănesc se face numai la mâna erezilor legitimi ai membrului răposat, sau la mâna și cvitanța designatului său, pe lângă producerea certificatului autentic despre moarte, pe lângă redarea chitanții asupra solvirii ajutorului.

Afară de erezii, sau afără de cel designat, nimeni nu are dreptul la ajutorul bănesc, care chiar pentru aceea prin nime nu se poate sechestră, nici amaneta (zălog).

§ 17.

Când un membru locuitor în .... moare fără erezii legitimi sau fără om designat, atunci reuniunea e dateare a lăsat înmormântarea în mod cuviincios. Dacă după acoperirea speselor de înmormântare mai rămâne ceva, ca excedent (felesleg) din suma de ajutorare, aceasta sumă cade în favorul cassei reuniunii și sporește averea aceleia.

§ 18.

Copiii rămași după membrii răpoșați și respective văduva rămasă, au antâietate la primirea în reuniune, între marginile acestor statute, față cu alții membri deja insinuați (prenotați), dacă nu sunt membri la o altă reuniune de asemenea natură.

§ 19.

La primire au antâietate în general toți acei indivizi, care nu sunt membri la altă reuniune de asemenea natură, față cu aceia, care sunt deja primiți în o altă reuniune.

§ 20.

Cassarul e obligat în fiecare săptămână, sau cel mult la două săptămâni a depune spre fructificare la un institut designat de către direcțiune, toți banii reuniunii încasăți în acest timp.

§ 21.

Consiliul direcțiunii, respective reuniunea va întemeia un fond de rezervă din următoarele isvoare:

a) din 30% din suma intereselor anuale, ce revine reuniunii după întreg numărariul depus spre fructificare;

b) întreghiețea reuniunii după ce se pomenesc strigând la fereastră cu cuvintele: dormi Ignate? Eară sf. Petru a răspuns din casă că nu doarme. După aceasta sf. Petru l-a întrebat, că cine este cel care este la fereastră? și el a răspuns, că este omul cel cu nouă porci vînduți și a venit să-i dea învoială, propunând și nouă întrebări la care să răspundă sf. Ignat, și dacă nu va ghici și va lua ce-i mai drag, eară dacă va ghici să lipsește de învoială. Apoi omul de-afară (dracul) a propus întrebările următoare și la fiecare răspunde sf. Petru:

1-a întrebare. Ghici ce e una? Răspuns: Delă fătăna bună mulți oameni să adapă.

2-a. Ghici ce e două? Omul cu doi ochi vede bine.

3-a. Ghici ce e trei? Săgeata cu trei tăișe săgeată bine.

4-a. Ghici

b) din eventuale fundațiuni donaționi și oferte generoase, menite acestui fond.

§. 22.

Direcțunea poate întrebuița acest fond, respective interesele lui anuale, după cea mai bună a sa priceperă, și spre alte scopuri de binefacere, cari ar mări interesul față de reuniune.

§. 23

Anul de gestiune (de socoteală) se termină cu 31 Decembrie a fiecărui an (st. n.) Cu finea fiecărui an de gestiune cassarul e dator să și prezinta computul său asupra încassărilor și erogărilor avute, consiliului direcțunii spre suprarecurare. Ear' consiliul direcțunii e dator a substerne adunării generale computul censurat spre aprobare cel mai târziu până în 1 Martie a anului următor.

Organizația.

§. 24.

Afacerile reuniunii le conduce și supraveghiază:

- a) adunarea generală;
- b) consiliul direcțunii;
- c) directorul, respective substitutul său, cassarul și notarul;
- d) comitetul de supraveghere.

§. 25.

Directorul reuniunii e dator în fiecare an sub durata celor două luni prime, a convoca adunarea generală în . . . .

La aceasta sunt a se convoca toți membrii reuniunii;

- a) sau prin servitor, sau alt om designat de direcțune;
- b) sau prin publicare în biserică, sau bisericele din loc;
- c) sau prin un convocător prevăzut cu programa obiectelor, ce e a se publica într'o foaie desigurată de direcțune, cu 8 zile înainte de adunarea generală;
- d) sau pe altă cale indatinată.

§. 26.

Directorul poate convoca și adunare generală extraordinară de către orișoră aflată necesară.

5-a. Ghici ce e cinci? Mâna cu cinci degete cioplește bine.

6-a. Ghici ce e șase? Plugul cu ghele boi merge bine.

7-a. Ghici ce e șapte? Unde sunt șapte fete e șezătoarea plină.

8-a. Ghici ce e opt? Unde sunt opt voinici în casă și nu bagi mâna pe fereastră, că o scoți cioantă.

9-a. Ghici ce e nouă? Nouă sunt cei nouă măscurei ai mei.

După răspunsul tuturor celor nouă întrebări, omul de afară (dracul) a zis: Tu ești Domnul Dumnezeu, la care sfântul Petru a răspuns: da! eu sunt Domnul Dumnezeu și tu crepi dracă de bârseu.

Așteptă să scăpat sf. Petru pe sf. Ignat din această încurătură.

E dator insă a convoca adunare generală în casurile următoare:

a) dacă aceasta o afă de lipsă consiliul direcțunii;

b) dacă cel puțin 50 de membri cer în scris convocarea. (Va urma.)

Voceea unui meseriaș.

Din experiență putem înveța multe lucruri bune și folositoare. Cine a avut ocazie a călători în țări străine și prin orașe mari și mici, privind în stânga și în dreapta, a putut vedea edificii mari și frumoase.

Dacă întrebăm ale cui sunt acestea? îi răspunde: acestea sunt ale unor măestri. Pe noi ne surprinde și zicem: Ce păcate, măiestrii nostri sunt séraci și nebăgați în seamă, pe când măestrii străinilor sunt oameni de frunte și trăesc domnește!

Fraților, nu trebuie să desperăm: nouă Românilor numai de ieri de alătăieri ne este iertat să ne îmbrățișăm și să învețăm meserii, pe când străinilor le suride și le folosesc de veacuri.

Cu ajutorul lui Dumnezeu și la indemnul cărturarilor nostri destul de repede am progresat și noi pe această cale, suntem o mulțime de măestri pe la toate orașele și pe sate, numai stăruința muncii noastre să nu ne lipsească atât cât și sprințul fraților nostri de bine. Datina rea și învechită ne bântue clasa noastră de meseriași care aduce sute de măestrii la sapa de lemn.

Vedem pe unii meseriași în toate zilele umblând din casă în casă cerând, oameni de altminteri tari și mari, dar goli și desculți, cari cer să le dai ajutor să meargă mai departe, adecă până la cărcima Evreului. Ce i-a făcut pe oamenii acestia să ajungă până la atâtă Beutura.

Dintr-o zi de muncă scumpă fac o zi de sărbătoare pagână botezată precum zic Germanii Blau-Montag adecă Lunia cea vînătă. Bun nume și potrivit, pentru că în ziua aceea în loc de muncă își beau banii de pe săptămâna întreagă și se pomenește cu buzunarul gol, cu față palidă și vînătă, cu sănătatea sdruncinată. Datina aceasta stricăcioasă a fost și în timpurile vechi ale Romanilor. În Roma a fost un măestru pantofar foarte avut și fără familie cu numele Crispin, care era foarte iubitor de societăți, de obicei în toată Lunia își invită colegi în jurul seu să-i ospeteze petrecendu-și până în zilele următoare.

De altminteri era și un bun creștin, el muncea cu ai sei numai pentru scopuri bune și creștinești, în toate Duminecele și în sărbători dăruia luminări și oleu la toate bisericile, ear' la oameni séraci și desculți, le împărtea haine și încăltămintă.

Cu toate bunătățile lui creștinești totuși n'a fost scris în carteasfinților, dar patron nemuritor a rămas la măestrii până în ziua de astăzi.

Faptele cele din urmă au fost bune, iar cele dintâi au fost rele. Toți căți sărbează acestea datini rele ajung zile negre.

Fraților colegi, noi Români trebuie să ne ferim de acestea datini primejdioase. Meseriașul nu numai să fie bun Român, dar e dator să fie și creștin și iubitor de Dumnezeu, ca să poată munci și apoi cruța aceea-ce a muncit cu osteneală.

Așa spune un proverb, să tot muncesti și să tot cugeti și să tot înveți ca să te luminezi, că numai în chipul acesta cu pași repezi vom putea ajunge și noi acolo, unde ajung colegii nostri străini.

Jacob Tulburean, măiestru și membru în comitetul reuniunii de lectură din Alba-Iulia 1902.

Despre dări și aruncuri.

Multe sunt datorințele cetățeanului, dar nici una — afară de milă — nu e silit să o împlinească cu atâtă scumpătate, ca plata dărilor. Dacă ar fi cei ce ne administreză tot așa de cu scumpătate când e vorba de împlinirea drepturilor, ce le avem și numai după legea scrisă, cine ar fi așa de fericiți ca noi Români în țara aceasta?

Dăriile și aruncurile sunt așa de multe, încât numai cu greu se poate orienta cineva la computarea lor. De aceea în cele următoare dăm unele lămuriri în privința lor, ca cetitorii nostri să poată fi cel puțin scuți de trageri pe șoară și de alergături zădarnice și costisoare.

La noi avem, dare de pămînt, de casă, după chiria casei, de venite (cl. I—IV.), după capitale date împrumut și după rente, adausul general la darea de venit, de înaintare, de căștig (loterii etc.) de vînat și pușcă și militară. Aruncurile încă sunt de multe feluri.

Dare de pămînt.

Darea de pămînt face 25¹/₂% din venitul curat catastral și se statorește de primăria comunală. De darea aceasta sunt scutite drumurile, strădele, târgurile, locurile de casă, dacă e zidit ceva pe ele, curțile, cimitirile, școalele de pomi și viierit hotărîte pentru învețămîntul public etc.

Viile plantate din nou pe viață americană sunt scutite de dare timp de 10 ani societăți dela datul plantării. Cererea de scutire trebuie făcută, fără timbru, la perceptoar (direcțunea financiară).

Când s'a nimicit recolta întreagă de pe hotar, fie prin grindină, apă, ger, secetă, fie prin insecte stricăcioase etc. se poate cere o relaxare (ertare, scădere) de dare, dacă în anul acela nu se mai poate sămăna nimic din nou. În casul acesta proprietarul păgubit, sau dacă sunt mai mulți, doi reprezentanți au să facă de-a-dreptul la direcțunea financiară sau la primărie, în răstimp de 8 zile dela întemplare, arătare în scris. La apă de apă se socotește terminul din ziua, în care apa s'a ridicat mai sus. La secetă și pustiire prin insecte se arată paguba 15 zile înainte de cărat.

Dacă au puștit insecte viile, paguba se va înștiința până la 1 August. Relaxarea pentru aceste pagube e de $\frac{1}{3}$, $\frac{2}{3}$ sau întreagă darea, după cum s'a prețuit (biciuluit) paguba.

Dacă se lucră un loc stîrp până atunci, făcându-se productiv, trebuie să arătăm astă la perceptorat (fără timbru) cerînd și pe mai departe scutirea de dare. Ori-ce schimbare în cultura unui pămînt — făcînd din fînaș arătură etc. — trebuie înștiințată, sub urmarea pe depsei, la perceptorat, tot așa ori-ce schimbare de proprietate (prin vînzare etc.) în rîstimp de 30 zile la primărie.

Datorința de-a plăti dare se începe la schimbarea de proprietate cu începerea anului următor; la scutire de dare, când un loc a devenit neproductiv, din luna primă, care urmează lunei, în care s'a făcut înștiințarea.

Darea de casă.

Darea de casă se imparte după odăile de locuit în 3 clase. Darea aceasta se compută în modul următor:

Num. părțiilor Secția de locuit	Cl. I.	Cl. II.	Cl. III.
I.	1.	1 c. 60	2 c. —
II.	2.	4 —	6 —
III.	3.	8 —	10 —
IV.	4—5	16 —	20 —
V.	6—7	24 —	30 —
VI.	8—9	36 —	44 —
VII.	10—11	48 —	60 —
VIII.	12—13	60 —	72 —
IX.	14—15	72 —	90 —
X.	16 și mai multe de fiecare mai mult cu	90 —	108 —
	6 —	8 —	10 —

Dacă se află într-o casă odăi supuse la dare și de cele libere de dare, se compută darea de casă numai după cele supuse la dare.

La case nouă sau când se mai adaugă niște odăi, proprietarul are să înainteze la perceptorat pentru scutire de dare o cerere netimbrată, la care să alăture și schița planului. Cererea aceasta trebuie înaintată până la 15 iunie săptămâni după terminarea casei și înainte de-a folosi ca locuință. Dacă se poate dovedi neputință înștiințării, cererea se poate face și în decursul unui an, numai că pentru anul acesta trebuie plătită darea. Scutirea de dare se face pe 8—12 ani.

Casele cu local de prăvălie, cărcimă etc. plătesc pentru fiecare odaie la cl. I. cu 2, la a II. cu 4 și la a III. cu 6 cor. mai mult. Tinzile și cămarile fără ferestre, apoi bucătăriile și atelierele (vercăș, miheiu) sunt scutite de dare, numai dare după chiria lor se plătește.

Casele, cari au același număr de casă și sunt în aceeași curte, chiar fiind sub două coperișuri, se socotesc ca una. Dacă sunt doi proprietari la ele, se socotește darea separat după fiecare proprietar.

Odăi de locuit inchiriate în parte sunt supuse dării de chirie, cele neinchiriate dării după clase. Odăile, cari nu sunt inchiriate pe bani, ci pentru produse agricole, sunt supuse dării după clase. (Va urma).

PARTEA ECONOMICĂ.

Îngrijirea fînațelor primăvara.

Mai înainte de aceasta numai cu 15—20 de ani, cei mai mulți economi de pe la noi vorbeau de fîn ca de un lucru fără de nici un preț; vorbeau, că au atâtă și atâtă cară, că n'au cui il mai vinde sau că n'au ce mai face cu el. Astăzi însă și au schimbat lucrurile și pe cei mai mulți și auzim văerându-se, că n'au fîn de ajuns pentru vite, că fînul e tare scump și că în anumite locuri cu deosebire primăvara, nici aşa scump nu se mai poate cumpăra.

Causa împuținării și scumpirei fînului este a se căuta, deoparte în înmulțirea continuă a vitelor, ear' de altă parte în înmulțirea și neîngrijirea corespunzătoare a fînațelor naturale.

Cine a avut prilej a umbla căt de puțin pe la sate, pe timpul când se scot vitele la pășune, acela cred că s'a putut convinge despre numărul cel mare de vite, ce se află astăzi în mâinile economilor noștri, așa că pe cele mai multe locuri ce pot auzi plângeri, că vitele nici măcar peste vară nu au pășune destulă. Tot așa se mai poate convinge fîecine și despre aceea, că pe cele mai multe locuri economii au mai rupt și din fînațele naturale și le-au sămînat cu bucate.

Acestea ar fi două din causele cele mai însemnante ale împuținării și scumpirei fînului. A treia caușă este neîngrijirea corespunzătoare a fînațelor naturale. Asupra acesteia voim să atragem de astă-dată luarea aminte a economilor noștri. Despre vîrsările de ape nu mai pomenim, fiindcă acestea nu se succed regulat în fiecare an.

Fînațele naturale, pe cele mai multe locuri, se privesc de copilul mașter al economiei de câmp, de care aproape nime nu se îngrijește în decursul anului întreg. Si fiindcă ele se tractează astfel, este prea firesc, că și ele să ne răspătească intocmai. Despre aceasta, cred că se poate convinge ori și cine, dacă are căt de căt prilej de a umbla peste fînațele economilor noștri; se poate convinge, că pe acelea mai nime nu risipește primăvara mușinoale, măcar după cum se știe acelea împedecă atât iarba în creșterea și dezvoltarea ei regulată, că și cositul.

Pentru risipitul mai ușor al mușinoalelor s'a introdus în timpul din urmă în economiile mai mari o unealtă foarte potrivită spre scopul acesta, numită «gilăul de fînațe», cu ajutorul căruia mușinoalele se pot împrăștia, ca și cu grapa foarte repede și cu spor. În lipsa aceluia, economii mai mici se pot folosi și numai cu sapa sau lopata, cu ajutorul cărora încă se poate ajunge înălță, același scop.

O altă recerință pentru îngrijirea fînațelor primăvara este și grăpatul acelora. Grăpatul acesta se poate face și numai cu grapa comună. Grăpatul acesta trebuie să se facă, pentru că s'a constatat, că pătura mai deasupra a fînațelor prinde de inghețurile și desighețurile de peste iarnă un fel de

scoarță, prin care abia poate străbate căldura și umezeala. Dacă scoarța aceea nu se sparge, ca să se țearne pămîntul, atunci atât aerul, căt și căldura și umezeala, nu pot avea mai nici o înrîurîntă bună asupra creșterii și dezvoltării ierburiilor de pe fânațe.

Peste căte fînațe nu ni-se dă prilej, ca să trecem și să vedem, că mâna de om n'a conclucrat cu nimic la înbuñătățirea acelora! Pe unele așa să încubat de tare mușchii și alte burueni veninoase, încât iarba a rămas numai pâlcuri ici și-cole.

Prin grăpatul acelora se ajung două scopuri: deoparte se stîrpesc mușchii și buruenile amare și veninoase, de altă parte rădăcinile ierburiilor se pot estinde și dezvolta mai repede în fînațele grăpate, ca în acelea unde pămîntul are o scoarță groasă și îndesată.

O altă recerință pentru îngrijirea fînațelor este aceea, ca primăvara când începe iarba a se dezvolta să nu fie păscute cu nici un fel de vite, de oarece acestea prin umbletul și călcătul lor îndeasă și strivesc sub picioare nu numai firele fragede de iarba, ci chiar și rădăcinile aceleia.

Afară de acestea e tare de recomandat, ca fînațele mai sterpe de iarba cu prilegiul grăpatului să se mai sămene din când în când și cu floare de fîn sau alte sămînțe de ierburi cumpărate. Prin sămînat ne îndoim uneori producținea de fîn. Economii mai săraci lucră tare înțeleptește, dacă peste iarnă, când aruncă fînul din șop, strîng floarea mai frumoasă a aceluia și o seamănă primăvara pe fînațe.

Multe fînațe de-ale economilor noștri, cu deosebire în apropierea rîurilor le vedem concrește cu răchite sau alte tufe neroditoare. Înțelegem și noi scutirea acelora pe la margine, ca să le apere ca un fal de zăgaz contra vîrsărilor de ape. Dar lăsate ca să crească prin mijlocul fînațelor, va înțelege ori și cine că acelea împedescă creșterea ierbii și astfel sunt spre dauna producției de fîn.

Mai sunt apoi multe fînațe sărace și sterpe de iarba prin apropierea rîurilor curgătoare, cari pe lângă puțină cheltuială s'ar putea uda cu apă, așa că și producținea de fîn a acelora s'ar putea îndoia. Sunt apoi altele umede și moarloase, cari prin șanțuri mai adunde tăietă în josul apei s'ar putea surges, ca să devină acomodate pentru producținea de fîn.

Pe fînațele de pe șesuri, dacă sunt sterpe de iarba, s'ar putea tăia căte un canal, în care să se poată aduna apa pe timp de ploaie și din care apei pe timp de secetă s'ar putea întinde umezala preste fînațul întreg, așa că pierdere ce o suferim prin locul tăiat pentru canal, o dobândim de altă parte dela creșterea ierbii mai înbelșugate de pe marginea aceluia.

Pentru o producție mai imbelșugată a ierbii de pe fînațele naturale se mai recomandă încă și gunoiul acelora. Prin gunoiu dăm îndărăt fînațelor naturale o parte din materiale nutritoare, ce le ridicăm an de an de pe ele prin covitul fînului și al otavii.

Nu trebuie să fie cineva un matematic aşa mare, ca să poată socoti cătă luăm noi pe fiecare an de pe fenele prin strinsul fenu lui și al otavii. Economiștii învețați au socotit, că perderea fenelelor naturale face pe fiecare an la un juger căte 300 chilograme materiei nutritoare.

Dacă perderea fenelelor naturale face și numai atât, să ne întrebăm, că cătă le dăm noi în schimb pentru perderea ce ele o sufer? Răspunsul este foarte ușor — nimic! Si fiindcă noi nu le dăm nimic, este foarte firesc lucru, că și roada acelora să se împuțineze și să inceteze cu timpul. Pentru că și la sacul, din care tot luăm și nu mai adaugem nimic, odată dăm de fund.

Economiștii de prin alte țri nu se mai mulțămesc nice cu îmbunătățirile arătate de noi până aci, ci aceiai au mai aflat încă și un fel de sare numită sulfat de fer (un fel de sigură de fer de prin fabrică), cu care presărând fenele naturale, pierde de pe ele cu desăvârșire mușchiul, iar' producțunea de iarbă se chiar îndoește. Sarea numită se mai numește și cadoica și se poate procura prin anumite fabrică cu prețul de 4—6 coroane 100 de chilograme.

Să mai facem dar căte ceva și noi pentru fenele naturale, pentru acest copil mașter al economiei noastre, și să fim siguri, că și ele ne vor răsplăti mai bine ca până acum și nu vom mai ajunge primăvara aşa, ca când ne uităm prin cele șopuri goale de feni să ne scăpinăm în ceafă și să ne prinză mila, când ne uităm la cele vite mai moarte de slabe.

Ioan Ghergescu.

Garduri vii.

Cel mai nemerit mijloc este sădarea de pueri, cari să scot din păduri.

Lemnul cănesc, duzii, păducelul, glădița sunt cele mai bune și sigure la prindere.

În lipsa de răsaduri ne servim de semințe, după ce am preparat pămîntul. Deschizând sențulețele cu depărtare între ele de 25—30 c. m. apoi se îngroapă sămînta la o adâncime de 5—7 c. m.; sămînta se acopere cu țărînă ori cu gunoiu putred amestecat cu pămînt, după aceea s'apăsa pușin cu mâinile, ori cu o scândurice sau mai bine cu leafa sapei; după aceasta să udă. Udatul se face regulat cel pușin de două ori pe săptămînă, se plivesc buruenile ori de căteori se simte nevoie, se scormonește pămîntul regulat, ca să nu se bătăturească. Aceste lucrări se urmează până ce plantele incep a încolții. Sămînatul se face cu preferință primăvara, indată ce s'a luat zăpada și umezeala permite să se putea lucra pămîntul. Se poate sămîna și toamna; însă numai în arare casuri. Sămînta de păducel se poate procura toamna după ce fructele s'au copt bine; iar' cele de glădiță în timpul iernei sau primăverei, după ce tecele s'au copt cu desăvîrșire. Simburii de păducel răsar după un an de la sămînare, ceialalți răsar mai repede. Locul unde voim a face gardul viu se sapă de toamna la o adâncime de 50—80 centimetri și pe o lărgime de un metru. Pămîntul desfundat rămâne spus gerului și influențelor at-

mosferice în timpul iernei; iar' pentru plantatul de toamnă se desfundă pămîntul prin influența aerului, căldurei și apei din ploaie ceea-ce face să se măruntească.

SFATURI.

Pânea de săcară devine foarte bună, dacă se frămîntă făina cu lapte smântanit. Gustul unei astfel de pâni e mai bun, ea e mai nutritoare și se poate mări mai ușor.

Contra gărgărițelor se recomandă amestecarea grăunțelor cu nășip fin, uscat. Gărgărițele din păturile de sus fug, iar' cele-ce se află în păturile mai inferioare se prăpădesc în vre-o 3 săptămâni.

Când să semînăm lușterna de nășip? În pămînturi nășipoase, uscate o sămîntă dela mijlocul lui Aprilie începînd până pe la începutul lui Maiu. Ea se seamănă ceva mai deasă ca lușterna cea vînătă socotind 30—40 kg. de hektar. Sămîntă acestei lușterne e mai scumpă ca cea obișnuită, de aceea se și falsifică mai mult. Trebuie deci grije la cumpărat, adresându-se numai la firme bine cunoscute.

Petele de cerneală, și cele învechite, se scoat udând locul cu zamă de alămăie de atâtea-ori până ce pata se face tot mai mică și dispare pe urmă.

Stiri economice, comerț, industrie, jurid.

Dela băncile noastre. »Buciumana«, Bucium-Poeni. Anul I. Capital social. 12.260, depuneră 32.030, venit curat 1121 cor.

»Cassa de păstrare« din Seliștea Sibiului a hotărât din venitul curat 7641 cor. 05 bani pentru scopuri de binefacere, și anume: $\frac{1}{5}$ parte din cuotă adecă cor. 1528.21 intră și sporește capitalul inatacabil al fondului de binefaceri. Restul cuotei de cor. 6112.84 se distribue, și anume: 40% pentru spitalul public înființând cor. 2445.14. 20%, pentru grădina de altoi în Seliște cor. 1222.57. 20% pentru fondul cultural al bisericiei cor. 1222.57. 20% pentru ajutoare de natură filantropică cor. 1222.56. Dividenda s'a fixat cu 36 cor.

»Furnica«, Făgăraș a dat 1200 coroane pentru școalele confesionale din Făgăraș.

»Sebeșana« cassă de păstrare societate pe acțiuni în Caransebeș este firma unui nou institut de bani, înființat la 5 Martie a. c. în Caransebeș, cu capital social de cor. 30.000 — împărțit în 300 acțiuni à cor. 100.— Membrii direcționii denumiți din partea fundatorilor sunt următorii: Filip Bruria, proprietar; Nicolae Theodorovici, privatier; Constantin Călțun, cassar; Gotlieb Nautsch, pălearier, și Ioan Ghergescu, învețător.

Darea de pămînt după grădiniile învețătorilor. Direcția financiară reg. ung. din Cluj, în un cas analog a anunțat, că pentru $\frac{1}{4}$ jug. de grădină ce-

se află în folosință învețătorului, fiindcă aceasta nu slujește pentru instruirea elevilor în ale economiei, darea și aruncul comunal trebuie să-l plătească învețătorul.

La expoziția agricolă, care va avea loc la București în luna Octombrie viitor, vor participa toate județele din țară. Expoziția va fi pusă sub auspiciile guvernului.

Venitul porturilor române din taxa de o jumătate la sută și din aceea de cheiagiu, în cursul lunei Februarie 1902, a fost de lei 164.831.85. În aceeași lună din anul trecut acest venit a fost de lei 69.144.44. După cum se poate vedea, rezultă o diferență în plus de lei 95.687.41, în comparație cu luna corespunzătoare din anul trecut 1901.

FELURIMI.

Vinul beut cu ciasul. În Franță se obișnuia până acum a se bea vinul cu ocaua.

În regiunile de sud, vinul fiind foarte mult ștătan, cărcimarii nu știu ce să mai inventeze spre a-l vinde. Eată ce a găsit un cărcimardin Tarn.

El vinde vinul cu 25 bani pe oră și astfel, în curs de o oră consumatorul are dreptul să bea atâtă cat poate.

Dar dacă apoi clientul nu mai poate săi din cărcimă și adoarme, plătește căte 25 de bani pe toată ora cătă va dormi.

Descoperire de lacuri subterane în Australia. S'a descoperit nu de mult în Australia, în districtul Encla, lacuri subpămîntene, la o adâncime de opt și nouă metri. Aceste lacuri conțin apă bună de beut. Această descoperire e importantă din toate punctele de vedere, căci caravanele și exploatorii nu vor mai murî de sete, de oare ce aceste lacuri se întind pe cea mai mare parte din desertul Australiei, în viitor se va putea căpăta apă în părțile cele mai sterpe, săpând numai cățiva metri.

Pe altă parte aceste lacuri explică, cum cea mai mare parte din rîurile Australiei ies din un punct și apoi dispar în pămînt, ceea-ce nu s'a putut explica până acum.

Un învețător englez, care nu are mult de lucru, a ieșit la lumină cu următoarea socoteală:

$1 \times 9 + 2 = 11$
$12 \times 9 + 3 = 111$
$123 \times 9 + 4 = 1111$
$1234 \times 9 + 5 = 11111$
$12345 \times 9 + 6 = 111111$
$123456 \times 9 + 7 = 1111111$
$1234567 \times 9 + 8 = 11111111$
$12345678 \times 9 + 9 = 111111111$
$123456789 \times 9 + 10 = 1111111111$
$1 \times 8 + 1 = 9$
$12 \times 7 + 2 = 98$
$123 \times 8 + 3 = 987$
$1234 \times 8 + 4 = 9876$
$12345 \times 6 + 5 = 98765$
$123456 \times 8 + 6 = 987654$
$1234567 \times 8 + 7 = 9876543$
$12345678 \times 8 + 8 = 98765432$
$123456789 \times 8 + 9 = 987654321$

Cel ce are destul timp, n'are decât să-l controleze și dacă află vre-o greșală, să ni-o spună, ca să-i-o putem comunica și Englezului.

CRONICĂ.

Parastas. Sâmbătă înainte de prânz s'a sărbătat la biserică din Sibiu-Cetate parastasul pentru regretatul asesor consistorial *Nicolae Cristea*. Au asistat pe lângă familia reșoșatului asesorii în frunte cu Il. Sa Dr. *Ilarion Pușcariu*, ex-atoratul consistorial, elevii seminariali, corul, precum și alt public.

Decorat. Monitorul oficial al armatei austro ungare anunță decorarea lui vice-colonel *Paul Muntean* dela reg. de inf. 31, cu ordinul *Crucea pentru merite militare*. Ordul i-a dat din privilegiul pensionării lui *Muntean*.

Daruri pentru biserică. Pentru biserică gr.-or. din Turda au dăruit în decursul acestui an: Ileana German un preafrumos rînd complet de haine bisericești în valoare de 130 cor., David Fețelean și soția sa Maria de asemenea un rînd de haine bisericești, frumos în valoare de 80 cor.; Georgiu Chertes și Susana Bucur, parte dela ei, parte dela credincioși prin colectare, au procurat dela librăria archidiecesană 2 icoane foarte frumoase anume epitaful lui nostru Is. Chr., și icoana „Părinti Ioachim și Ana”, cari icoane socotind și ramele au costat 67 cor. Tot prin acești credincioși s'a procurat un clopoțel la biserică în preț de 60 cor. Vasilie Morariu și soția sa au cumpărat o cădelnică de argint China în valoare de 30 cor. Dumnezeu să le răsplătească!

Reuniunea „Andreiana”. Reuniunea meseriașilor români din Sebeșul-săsesc „Andreiana” își ține adunarea generală Duminecă în 13 Aprilie st. n la 2 ore p. m. în localul seu, cu următorul program: 1. Deschiderea adunării prin președinte. 2. Raportul comitetului despre activitatea sa dela ultima adunare generală. 3. Cenzurarea rațiociniului pro 1901 și votarea bugetului pro 1902. 4. Raportul bibliotecarului. 5. Evenuale propunerile. 6. Alegerea comitetului și a funcționarilor reuniunii pe un nou perioadă de 3 ani.

La această adunare se invită membrii onorari și extraordinari precum și toți binevoitorii reuniunii. Sebeșul-săsesc în 28 Martie 1902 st. n. Pentru comitet: *G. Tătaru*, vicepresident. *Ioan Pavel*, notar.

Oameni veseli. Despre Vienezi se știe, că sunt oameni veseli. Eată întrebarea, pe care o pun străinilor și de pe urma căreia fac haz neșpus:

„Puteți să ne cîtați cinci zile din săptămână, fără a numi nici Luni, nici Marți, nici Mercuri, nici Joi, nici Vineri, nici Sâmbătă, nici Duminecă?“

Cel întrebat încruntă sprincenele, se scărpină la ciafă, și chinuște mintea și tace ca peștele.

Atunci i-se răspunde triumfător: „Alătăieri, ieri, azi, mâne și poimâne!“

Cruțați pasările. Chinuirea bietelor pasări dovedește nu numai o inimă înrăită, ci și o mare prostie. Întradevăr mai numai pasările din grădină, câmp, pădure avem să mulțumim, că cu toată marea multime de insecte stricăcioase pometurile noastre sunt frumoase și dau roadă bună. Despre Imperatul nostru scriu foile din Viena că văzând deunăzi niște strengari împușcând pasări folosităcare să intorsu scârbă de către ei zicând: Cum poate fi cineva așa de fără inimă și fără minte, să prăpădească niște pasări, cari numai folos aduc!

Sărbarea pomilor. Ministerul de instrucție din România a instituit o sărbare pentru școalele sătești numită „Sărbarea Pomilor” cu scopul de a desvolta în generațiile tinere gustul pentru sădirea pomilor.

Sărbarea va avea loc în fiecare an într-o zi din zilele din luna Martie înainte de Florii.

Sădirea se va face de elevi sub supravegherea invățătorului.

S'a instituit cinci premii de căte 50 lei ce se vor da anual acelor diriginți de școli, cari se vor dovedi că au sădit numărul cel mai mare de pomi și sunt mai bine îngrijiti.

Administrațiunile comunale sunt datoare a lăua măsuri conform legii poliției rurale contra oamenilor sau animalelor cari ar produce stricăciuni pomilor.

Omor. Ni-se scrie din Foeni: Economul Vicea Tărănu, venind seara târziu cătră casă, a fost ucis. Se crede, că omorul s'a întemplat din răsunare. Ucigașii n'au fost aflați încă.

Din neregularitățile postei. În săptămâna trecută am primit 15 nr. din „Foia Poporului” dela postă îndărât, pentru că pe drum li s'au rupt fășiile cu adresele. Neînduiala aceasta s'a întemplat pe o linie ferată din Bănat. Toți cei-ce n'au primit numărul 11 să ceară la postă o sedulă de reclamare, pentru care nu se plătește nimic, ca să li se trimită numărul acesta din nou.

Un rămășag cu prost sfîrșit. Săteanul G. P. Mateiu în tovarăsie cu alți doi flăcăi, din cătuna Rediu, ducându-se la cărciumă, — după ce au consumat răchiu, tormentându-se au găsit de cuviință a pane între ei rămășag, cine va bea un litru de răchiu deodată, fără să se răsuflă.

G. P. Mateiu, mai năzdrăvan, primește a bea el litrul de răchiu.

Dintr-o dușă George a golit oala. După un sfert de oră, facându-i se rău, a fost transportat acasă, unde după două ceasuri a incetat din viață.

Cam mare dar. Femeile Rada Crețu din Oboja și Ioana Voicu din Lovega (România) au născut fiecare câte 2 băieți și o fată. Atât mamele, cât și nounăscuții sunt sănătoși.

Carnea de cal. Dintr-o statistică, ce s'a publicat de curând în Berlin, vedem, că consumația de carne de cal crește din ce în ce la orașele mari. În strada „Greifswald” există un abator (măcelărie), unde anul trecut au fost tăiați 13 000 de cai, reprezentând o valoare de 3.125.000 mărci și carne lor s'a prefăcut în fleici și cărnați. Consiliul municipal din Berlin proiectează largirea acestui abator în chestdune, să poată primi deodată mai multe sute de cai.

— În Petersburg încă se mănâncă multă carne de cal, mai ales din partea studenților, fiind astăzi, căci un punct costă numai 7 capeici (cam 10 cr.) În anul 1899 s'au tăiat în Petersburg 6395 cai. Multă carne de cal mănâncă și locuitorii din Viena și Budapesta, ceea ce nu ne poate mira, dacă știm, că cea de vită costă uneori și peste 1 fl. chilogramul.

Asociațiuni pentru adulți. Ministerul unguresc de culte și instrucție publică a dat de curând o circulară cătră inspectorii de școale și invățători, în care-i îndeamnă să înființeze Asociațiuni pentru adulți. Scopul acestor asociațiuni ar fi cultivarea tinerimii în spirit patriotic și apărarea vieții morale. Asociațiunile vor trebui să îmbrățeze bibliotecile pentru tinerime și reuniiile de cântări.

Camera advocațială timișoreană. În ședința camerei advocațiale a propus dl Dr. A. Cosma (advocat în Timișoara), ca să se exprime dorința, că ministrul de justiție să numească în diferitele regiuni ale țării numai astfel de judecători, cari cunosc pe deplin limbile acestor regiuni. Propunerea a fost primită cu unanimitate de adunarea generală a camerei advocațiale, decizându-se ca hotărârea aceasta să se introducă în raportul anual al camerei și să se substea ministrului de justiție.

Inviat din morți. Se scrie din Iași: În comuna Costuleni, săteanul Alecu Baucu, murind fără veste, a fost dus la cimitirul satului pentru a fi îngropat. Aci însă, după ce preotul și-a sfîrșit rugăciunea, cei-ce l-au petrecut la mormânt au rămas îngroziti, auzind mișcare în sicriu. Când capacul sicriului a fost scos, toți constată că Baucu nu numai că n'a murit, dar că el e veșel și sănătos. Spaima printre săteni este cu atât mai mare, căcă Baucu, care-i foarte bătrân, trece drept vrăjitor. Adeverul însă e că Baucu nu murise, ci a fost întepenit în urma unei bătăi strajnice.

O vacă cu 6 cr. La târgul de vite ce s'a ținut săptămâna trecută în Ocna-Sibiului o săteancă bătrână din comuna Turnișor (lângă Sibiu), care avea și vedere slabă, a vîndut unui cumpărător necunoscut o vacă cu prețul de 120 cor. La primirea banilor a primit — după cum ii spunea cumpărătorul — 6 piese de aur de căte 20 cor. bucata. Femeia după primirea banilor a venit la Sibiu, intrând într-o prăvălie de manufacuri, unde voia să-și țergue cele de lipsă pentru casă, dară care-i-a fost surprinsă, când neguțătorul i-a spus că cele 6 piese ce-i socotește ea drept aur sunt numai 6 pieze de aramă de căte 2 bani bucata. (Se vede că banii vor fi făciți în coloare nouă) Cumpărătorul și-a fost pus și pe sedula cumpărării nume fals.

Conductorii de tren din alte țări. Am fost dat sătirea, cum s'a purtat un conductor de tren dela noi cu un călător din Germania, care venise în Ungaria. O foie svedică ne spune, cum s'a purtat un conductor din Suedia. Deosebirea între Svedian și Maghiar e mare după cum se poate vedea din cele-ce urmăză: Un călător plecase cu trenul de noaptea din Malmö spre Stockholm. Călătorul s'a imbolnavit pe tren și avea trebuință de ghișă. Conductorul numai decât a comandat ghișă și a înveluit cu cataplasme răci tot pieptul bolnavului. În fine trenul a ajuns în capitala țării, în Stockholm. Călătorul se coborî din tren, scoase din pungă 10 corone și le ființinse conductorului. „Iți mulțumesc pentru bunăvoie — zise conductorul, — dar regulamentul nostru ne oprește să primim bacișuri.“ — „Ei bine, zise călătorul, dar d-ta nu ești obligat să mă provezi cu ghișă.“ — „Ghișă e proprietatea administrației trenului, prin urmare eu nu pot la nimic să reflectez.“ — „Ei bine, dar nu se ține de obligamente d-tale în serviciu, ca să te faci gratis îngrijitor al bolnavilor.“ — „Regulamentul ne obligă să ne punem în serviciul călătorilor în toată privință și întrucât numai se poate.“ După acestea călătorul și-a pușe paralele earashi în buzunar. „Dar, iubitul meu îngrijitor, o țigără cel puțin tot o să primești dela mine. Te rog, — și-i întinse țigara. — „Foarte mulțumesc, astă-mi e permis.“ — „Să te rog primește tabachera aceasta că o mică suvenire dela mine.“ — „Mulțumesc, dar astă-mi-o interzice regulamentul.“

Ei se despărțiră cu o caldă strângere de mână, căci atâtă fi permise regulamentul și conductorului — îngrijitor.

Nicolae Hada. Ni se vestește din București incetarea din viață a lui **Nicolae Hada**, impiegat la căile ferate române.

Defunetul originar din Transilvania, comuna *Luna-de-Aries*, era unul din România care nu și-a uitat de *cei de acasă* și cu inima și faptele lui incuraja toate mișcările naționale.

Internate române la Rădăuți și Siret. Cetim în *„Deșteptarea”*: Inteligența română din *Rădăuți și Siret*, precum și din jurul ambelor orașe, a decis să organizeze dela 1 Sept. a. c. în ambele orașe căte un internat român de băieți, parte spre a sări în ajutor băieților sermani, parte spre a-i scuti de gazde rele. În ambele centre se lucră la compunerea de statute pentru crearea a două societăți cu menirea de a susține internatele. Opera mare și folosităre a acestor internate nu va întârzi a fi salutată cu cea mai vie bucurie de tot suflul românesc. Urăm succes întru realizarea nobilelor întreprinderi.

Serbarea aniversării a 25-ea a independenței României se va face de către guvernul României cu o solemnitate deosebită. S-au stabilit următoarele puncte ale programului: 1. Un comitet constituit ad hoc va deschide o listă de subscripție pentru un mare monument al M. S. Regelui Carol I. 2. Guvernul va deschide o listă de subscripție pentru un monument al Independenței. 3. Se va împărti o medalie comemorativă. 4. Cu ocazia zilei de 10 Mai se va înființa o nouă decorație, care va purta titlul *„Regele Carol I.”* 5. M. S. Regele va pune basele unei noi fundațiuni, care va servi de adăpost soldaților răniți, infirmi și bătrâni, un fel de institut ca *„Hotel des Invalides”* din Franția. Toate comunitățile din țară vor trimite delegați, toate societățile constituite vor fi invitate să ia parte. Se vor construi case alegorice, se vor face defileuri monstre și o mare revistă militară la care se vor împărti diferite decorații. Toate regimentele, care au luat parte la răboiu, vor primi la steag nouă decorație *„Regele Carol I.”*. Oficerii garnizoanei București au luat inițiativa, după cum se anunță, să facă un mare album al armatei române, din care un exemplar, cu o legătură artistică, purtând cifra regală și armele ţării în aur și împodobite cu pietre scumpe, va fi oferit M. S. Regelui în ziua de 10 Mai. Cu facerea acestui album, unic în felul său, au fost însărcinăți dl Al. Antoniu, fotograf, autor al *„Albumului României”*, împreună cu dl locotenent Eliad. În acest album vor figura toți oficerii aflați în activitate; vederile tuturor instituțiilor militare; școli, căsarme, etc., toate drapelile, care au luat parte la răboiu și au fost decorate etc.

Bancnote nouă. La fabrica băncii Austro-Ungare din Viena se fabrică de prezent bancnote de 50 coroane. Coloarea lor este verde-albastră. În circulație vor fi puse în decursul lunei Mai. Bancnotele actuale de 10 și 20 coroane se vor retrage din circulație.

La fondul de 20 bani, întemeiat de *„Reuniunea sodalilor noștri”* pentru cumpărarea unei case cu hală de vânzare pe seama meseriașilor români din Sibiu, au mai contribuit următorii: Dr. Paul Muntean, sub-colonel c. și r. 40 bani, doamna Ana Banea 30 bani; Ilie Moga, diacon, Eugenia Moga n. Trif, profesor, Tiberius și Ana Moga, Ioan Henteș, asesor la sedria orfanală, d-na Margareta Moldovan, Emil Borcea, funcț.

la banca *„Transilvania”*, Dr. Lucian Borcea, candidat de avocat, Ioan Șut, funcț. consist., Victor Tordășianu și Dr. Vasile Dan, avocat, fiecare căte 20 bani.

Scrierile inedite a lui Eminescu. Precum aflăm din istor competență, în editura *„Minerva”* din București va apărea o ediție critică completă a operelor lui Eminescu. Angajații sunt să o facă d-nii: Nerva Hodoș, Ilarie Chendi și Alexandru Rădulescu. Volumul prim va cuprinde numai literatură populară. Celelalte volume vor cuprinde poezii inedite, variantele, fragmentele dramatice și puțină prosă inedită. Din toate acestea va resulta caracterul național al lui Eminescu. Între poezii inedite sunt câteva, în care se arată soartea Românilor din Transilvania, Basarabia, Maramureș și Crișania.

O moștenire de 90 milioane lei, în satul Turcheș, de lângă Brașov, se află un bătrân anume Ioan Deianu. Aceasta a avut un frate, care acum 20 de ani a plecat dela casa părinților în America, spre a-și găsi norocul.

Era un tinér, după cum spun astăzi rudele sale, vioiu și plin de curaj.

După doi ani de cădere în New-York, Deianu a scris fratrei său că se află foarte bine și că țigă bani mulți.

De 18 ani însă Ioan Deianu nu a mai primit nici o scrisoare dela fratele său.

Acum câteva săptămâni dl Nicolae Deianu, antreprenorul cantinei dela fabrica de chibritari din București, care este fiul bătrânlui Ioan Deianu, a cunoscut într-un ziar din New York, că a murit acolo milionarul Deianu și că toată averea lui în valoarea de 18 milioane dolari, adică 90 milioane lei, este administrată de statul american, din cauza că până acum nu s-a prezentat nici un moștenitor.

Dl Deianu, imediat ce a cunoscut această informație, și-a adus aminte că acest Deianu trebuie să fie unchiul său, plecat din satul Turcheș acum 20 ani.

Fără a pierde mult timp, după ce s-a înțeles cu sora sa Anica Deianu, servitoare la palatul justiției din București a plecat la Turcheș. Aci a adunat elementele necesare, prin care să probeze că este ruda aproape cu Deianu din New York.

Fericitul moștenitor a angajat 2 avocați din Sibiu și împreună cu aceștia va pleca săptămâna viitoare la America.

Cei doi avocați au luat pe seama lor toate cheltuielile ce se vor face cu acest sensațional proces.

Statua lui C. A. Rosetti. La școală de meseri din București s-a inceput turnarea statuii lui *C. A. Rosetti*, în mărime naturală, reprezentându-l înzestrat pe un jilț.

Un preot harnic. În comuna Ciclova - montană avem preot vrednic de laudă în persoana domnului Petru Popovici. În luna lui Martie se completează 27 de ani, de când ni-l-a adus Dumnezeu în mijlocul nostru. Sus numitul preot având o inimă de creștin adevărat au dat sfaturi parochienilor lui și i-au indemnizat ca să-și dea copiii pe la școale, pe la măiestrări, ca să învețe carte, căci carteau cel mai scump tezaur în lume. La indemnul sus numitului preot s-a luat oamenii unul după altul și i-au dus copiii pe la școale. Astăzi avem 7 invetatori șăi din comună noastră, pe lângă ei se mai află peste 20 la școale în Oravița, Biserica-albă, Kecskemét, Pesta, Brașov și la Ca-

ransebes, se mai află pe la meseri vr. 15 la număr.

Afară de binele ce l-a făcut cu copiii nostri, s'a înțeles cu parochienii și au cumpărat dela institutul de credit din Oravița 115 acțiuni pentru biserică noastră. De când e domnul preot în comuna noastră sfânta slujbă n'a ramas nici-când ne înălțită, a fost deci vrednic de chemarea lui preotească.

Văzându-se sus numitul preot cam neputincios, ca să nu rămână slujbele dumnezeești neîmplinite, s'a înțeles cu parochienii lui și s'a adus ca ajutor un preot cu numele Vasile Murgu, un parochian de ai nostri născut, crescut în comuna noastră. Acum a trecut un an, de când l-au adus la noi, unde slujește cu drag în sfânta biserică, la care merg creștinii cu drag ca să-l asculte, mai ales la sărbători mai însemnate, când spune și predica, care stoarce la crămi din ochii celor de față.

Totodată rugăm și pe Preasfințitul Episcop și Venerabilul Consistor din Caransebeș, ca să resoalve rugarea ce am trimis, ca să se dea pentru neputinciosul preot Petru Popovici un capelan.

Mihaiu Muntean Rina.

Dela petrecerile noastre. Reuniunea plugarilor gr.-or. rom. din comuna Marcovății cercul Vîrgeț au aranjat un concert împreunat cu teatrul și joc în seara de prinderea postului, în sala școalei gr. or. rom. din loc. La acest concert a luat parte numeros public și din alte comune vecine.

Deosebit au plăcut cântările și piesa teatrală, care s-au predat cu mult succes, fiind corul condus de bravul și zelosul conducător Ioan Isailov.

După concert și teatrul s-au jucat jocurile naționale *„Călușerul”* și *„Bătută”* de către zelozii coriști. Marinimoșii domni, care au suprasolvit, primească călduroasele mulțumiri din partea coriștilor.

Teodor Tăroata.

Membrii *„Reuniunii române de cântări”* din Bistra, de un sir de ani au făcut cel puțin căte o seară de distracție poporului din loc și jur, care cu drag intotdeauna așa și acum, a alergat ca să vadă și audă ceva lucruri frumoase din gura membrilor reuniunii.

Începutul la petrecerea din anul acesta a fost monologul *„Barbul Lăutarul”*, predat de către George Marcu, care intotdeauna a atrăs atențunea publicului prin cântecile sale cele melodioase și plăcute.

A urmat apoi *„Vlăduțul mamii”*, comedie într'un act. Diletanții Teodor Achim, Iosif Marcu, precum și Georgiu Drajea și-au predat cu cea mai mare îndrăzneală rolurile lor, îndeosebi cel din urmă a făcut mult haz, ear' Ana Drajea și Linuța Gherea au făcut la culme atât prin predarea rolurilor, cât și prin cântatul frumos. S-au perorat mai multe poezii, între cari cea mai plăcută publicului a fost: poesia de G. Coșbuc *„Călul dracului”*, perorată de G. Marcu; *„Rugămintea din urmă”*, earashi de G. Coșbuc, perorată de I. Marcu. Foarte bine a perorat Ioan Gherea, poesia *„Rea de plată”*.

Corul a cântat vre-o căteva poezii nouă, între cari *„Hora Junilor”* a trebuit repetată de mai multe ori.

Toate acestea lucruri bune și frumoase, care se fac în comuna Bistra să pot atribui preoțimii și în special Onor. Domn președinte al reuniunii Alexandru Papiu, care de când e în fruntea poporului nostru a jertfit mult pentru înaintarea și cultura poporului din loc.

Patrila.

Plantarea de pomi din Mohu.

— 31 Martie n.

Intre mijloacele, de care »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiu« se folosește la dezvoltarea interesului în economii nostri pentru îndeletnicirea cu cultura pomilor, se numera și *plantarea de altoi* în grădina fiecărui membru al ei cu locuința în cadrul localității. Pentru anul de față această plantare s-a făcut în grădinile membrilor din comuna *Mohu*.

In acest scop, trimișii reuniunii noastre agricole, d-nii *Dem. Comșa*, președintul și *Victor Tordășianu*, secretarul reuniunii, s-au prezentat Duminecă, la 30 Martie n. c. în comuna noastră. Plantării i-a premers o demonstrație interesantă și instructivă din toate punctele de privire, ținută prin dl pres. *Comșa*, în sala cea mare a școalei, în fața de față a locuitorilor din comună și a cătorva oaspeți din Bungard.

În expunerile sale, dl *Comșa*, ne arată greșelile, cari le facem atoind de regulă când pădurețul este prea bătrân și afară de aceea cum noi nu punem nici un fel de grije la alegerea pădureștilor. Pădurești, când se altoesc, să aibă vîrstă de 2 ani cel mult. Încât pentru rădăcina pădureștilui obiceiul nostru este a privi drept cel mai potrivit pădureș pe cel cu multe și groase rădăcini, pe când economul bun retează scurt toate rădăcinile mai groase, din cari isvorăsc o mulțime de rădăcini (mustăți) subțiri. Acestea tocmai fiind multe și fiind respirate în pătura de sus a pământului, mai bogat în materii, absorb multe materii nutritive neapărate pentru ca pomul să se desvoalte. Pădurești cu rădăcini lungi au neajunsul, că acestea rădăcini în loc de a crește înălțuri se duce spre adâncime, unde pământul este lipsit de materiile amintite. O altă greșală de căpetenie o facem când cu atoarea, de oare-ce noi în loc să altoim lângă pământ, atoim la vîrful sau mijlocul trunchiului. Surcelul nobil, folosit de noi nu e potrivit nici el pentru atoarea, de oare-ce în loc să folosim mădițe tinere și scurte cu cel mult 3 ochi, întrebuintăm mădițe bătrâne și lungi și aceasta cu gândul ca pomul atoit să crească repede și repede să producă și poame. Mai greșim și atunci, când tot cu gând de a avea îndată pomul rodit, ținem toate crengile crescute în primul și în al 2-lea an pe altoi. Economul bun nu lasă pe pomicorul seu de către 5 crengi și pe acestea le scurtează de regulă deasupra unui ochiu, ce stă în afară și din care apoi dau alte crengi tot în afară, ca astfel coroana pomului să nu fie lipsită de razele soarelui, de căldura trebuincioasă etc.

Prelegerii și demonstrației din școală i-a urmat plantarea pomilor în grădiniile membrilor. În acest scop membrii reuniunii au săpat cu zile înainte câte o groapă de peste 1 metru lărgime și peste o jumătate metru adâncime. Obiceiul de a planta pomul la mare adâncime, adeca de a pune în pământ și trunchiul pomului, care nu trăește în pământ, a fost viu combătut. Dl *Comșa* ne-a sărat cum la plantare avem neapărată trebuință pe lângă groapă, de un par foarte gros și că se poate de oblu și neted, pe care-l împlântăm căt

se poate de adânc, după aceea regezăm pământul scos dela suprafață, apoi îl călcăm binișor cu picioarele și când e groapa plină așezăm în ea pomicorul de așa, ca gâtul rădăcinilor să se găsească asemenea cu suprafața pământului, după aceea tot pământul ce a fost scos din groapă se adună în jurul pomicorului și se face în forma unei largi tipăsi, în care se varsă o botă de apă cu scop ca apa ce se aruncă din înălțime și cu repeziciune să străbată și să ducă pământ prin toate gurile, ce ar fi rămas printre rădăcini.

Parul înșipăt nu are să treacă în lungime peste basa crengilor pomicorului. Zece zile după atoarea pomicorului se leagă de par binișor cu funie de *cocos*, care pe lângă, că e trainică mai are și avantajul, că nu ține apă și este foarte ieftină. Uneltele, ce le folosim sunt și ele stricăcioase, de oare-ce curățit pomul cu un cuțit rău, acela primește o mulțime de răni, ce numai cu greu se vindecă. Rănilor cauzate prin tăieturi trebuie să se ceară de atoit, că să se vindece repede și apa să se răsbată la lemn etc. Prelegerea teoretică și practică abia s-a finit după orele 4 d. a.

Tin se mai amintesc, că reun. noastre agricole îi revine meritul de a fi alcătuit în Mohu o *însoțire de credit și sistem Raitteisen*, din ale cărei roade comuna politică s-a folosit cu un ajutor de 2000 fl. la edificarea pomposului edificiu al primăriei, școala confesională de altul de 400 fl. etc. etc., mai departe a unei tovărășii agricole, prin care s-au introdus în comuna noastră nu mai puțin ca 3 mașini de semănăt și alte multe mașinării și unelte economice etc.

Pentru toate ostenelele aduse de reprezentanții reuniunii în folosul comunei noastre, au mulțumit în cuvinte alese parochul nostru *Ioan Slăvescu*, asigurându-i de dragostea și cinstea poporului recunoscător.

Un economist.

Altoi de vînzare.

Marți în 8 Aprilie st. n. c. subscrizorul comitet central pune în vînzare 260 altoi de 2–3 ani, soiul pătuț cu prețul de 30 bani bucata.

Altoi să vînd cu preferință membrilor reuniunii noastre, având cumpărătorii a-i lua însăși în primire. În scopul transportării neștirbite este neapărată impachetarea rădăcinilor în paie umede și o pânzătură drept înveliș. Comitetul nu e în poziția de a executa fusuși impachetarea și transportul.

Vînzarea urmează a se face în ziua amintită la orele 10 a. m. în grădina școalei comitatense de aici, Târgul vitelor nr. 10.

Sibiu, în 2 Aprilie n. 1902.

Comitetul central al »Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului«.

D. Comșa, V. Tordășianu,
pres. secretar.

Din cauza lipsei de spațiu Posta redactiunii și administrației se amâna pe n-rul vizitor.

Pentru redacție și editură responsabil: *Victor Lazăr*. Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni: *Iosif Marschall*.

Doi învățăcei

cari să fi împlinit etatea de 14 ani se primesc în *franzelăria* lui

Nicolae Moldovan, 33 1–3
comerçant și franzelar în Toplița-română.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de *moaște communală* în Sebeșul-inferior se deschide, prin aceasta concurs.

Emolumentele sunt:

1. Salar fix anual de 80 coroane.
2. Taxele statorite prin regulamentul organic, pentru fiecare naștere dela partide, 2 coroane.

Doritoarele de a câștiga postul acesta au să-și înainteze rugările instruite cu documentele recerute (diplomă, atestat de botez, atestat de moralitate și de eventual serviciu până acum) subscrisului oficiu comunal până la 18 Aprilie st. n.

Alegerea va avea loc în una din zilele următoare a lunei.

Sebeșul-inferior, 28 Martie 1902.

31 1–3 * Primăria communală.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Se află de vînzare:

HOMO SUM.

ROMAN

DE

GEORGE EBERS.

Prețul 2 cor. sau 2 lei 50 bani.

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft.

A apărut și se află de vînzare la „Tipografia“ soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

Reuniunii sedalilor români din Sibiu.

cuprinzând unele date dela întemeierea ei până la 31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 cereană, cu porto postal 1 cereană 20 bani.

Doi mari Metropoliți ai Românilor Andrei bar. de Saguna și

Alexandru Sterea Suluțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sunt foarte petrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 40 bani.

„Tipografia“

soc. pe acțiuni, Sibiu.

Căsătorie.

Un funcționar tiner, cu cele mai bune prospete pentru viitor, salar fix 60 fl. lunar, cuartier mare, încălzit, luminat, plus 5% din venitul curat al unei întreprinderi comerciale foarte rentabile, domiciliat în România, dar originar din Transilvania, dorește să se căsătorească cu o domnișoară tot din Transilvania. Aleasa să fie stăpână de sentimente naționale și religioase, dispunând și de o avere până la 4000 fl. Lipsind din anii copilariei din vechia lui patrie, își caută pe calea aceasta tovarășa vieții. Epistolele să se adreseze administrațiunii acestei foi, care va îngrijii să ajungă la destinație.

27 3-3

O moară cu vapori

situată între mai multe comune, langă Doștat (Hosszútelke) și foarte bine cercetată să vinde din mână liberă

28 3-3

Doritorii să se adreseze dlor Ilie Hociotă, inv. pens. și Dumitru Băilă în Seliște

28 3-3

Franzbranntwein-ul

lui

BRÁZAY.

cel mai răspândit
și mai neșeptionabil mijloc de cură în casă.

Se esperează dela fabrica lui

Coloman Brázay,

Budapest, IV., Muzeum-körut nr. 23.

Căderea părului. Franzbranntwein-ul e un mijloc esențial, pentru spălarea părului, căci întărește pielea și rădăcinile părului, împedecând astfel căderea acestuia. În scopul acesta spălăm părul bine cu el seara înainte de culcare și dimineața după sculare.

2 34-52

Feriti-vă de imitații.

Făti cu atenție la marca de apărare.

Se capătă în orice apotecă și în celealte prăvălii.

Gustav Dürr,

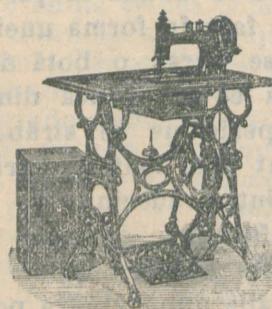
mechanic.

Magazin de mașini de cusut și de velocipede,

Sibiu. Piața-mare nr. 19.

Recomandă depositul meu mare și bine asortat cu toate felurile de mașini de cusut mai renumite din fabrici străine și indigene pe lângă un preț foarte moderat.

Ca specialități se recomandă mașinile de cusut:

Seidel & Naumann, G. M. Pfaff.

Toate acareturile mașinilor de cusut de orice fel precum ace, curele, oleiuri fine și altele se află întotdeauna în depositul meu. Reparaturile la mașinile de cusut de orice fel sunt executate prompt, ieftin și conștientios cu garanție. Pentru fiecare mașină nouă de cusut cumpărată dela mine dau 5 ani garanție.

Liste de prețuri se trimit la cerere gratis și franco.

Descrierea Ardealului.

Cine voește să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții Apuseni, patria lui Horla și Ianou, să cetească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Teara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Mureșului, apoi Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrații și o schiță.

Descrierile sunt facute în fel de călătorie, cu datinile și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, isvoare și a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate ziarele noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descripție a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dr. Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicație unei trebuințe ce într'adevăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul cititor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.“

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft.

Fabrică de casse.

Subscrисul îmi iau voie să face atent pe publicul meu la

cassele sigure de foc și spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse numai din material bun și tare. De aceea rog cu deosebire om. public, care caută casse, să binevoească să fi cu atenție în lista prețurilor la greutatea și măsura indicată pentru ca privindu-le numai pe din afară să nu cufunde cu alte casse ce obvin în commerciu, făcute din material slab și ușor.

În fabrica mea se pregătesc (la comandă, după măsură, cu prețuri ieftine) casse și tresor — e pantate din oțel absolut imposibile de a le găuri.

Pentru biserici și comune casse după înțelegere cu plătire în rate.

Lista prețurilor gratis și franco

Instalare de lumină Atycelen.

Gustav Moess,
fabrică de casse în Sibiu,
strada Poplăclii-mare Nr. 8.